

Ante BELICH (1916 – 2003)

U 6. broju časopisa POLIMERI iz 2000. čitatelje smo upoznali sa životopisom ugledne ličnosti naše struke; u povodu 85. rođendana dipl. ing. Ante Belicha objavljen je članak "Uspešan graditeljski život". Ovaj se puta s opraštamo od našega dugogodišnjega člana, graditelja koji je svojim radom pridonosio materijalnome i duhovnom promicanju društva – bio je neimâr mnogih vrsta dobra.

Siječanj je za dipl. ing. Antu Belicha bio mjesec sudbonosno povezan s njegovim životom – u njemu je postao stanovnikom svijeta, ali, u njemu je stigao do svoga uvira. Naime, rođen je u Zadru na Novu godinu, 1. siječnja 1916., a svoje je umorne oči sklopio samo dan iza svoga 87. rođendana u Rabu.

Evo nekoliko izvataka iz članka kojim smo obilježili njegovu 85. obljetnicu života. Neka nas samo nekoliko tadašnjih zapažanja podsjeti na njegov životni hod.

»Postoje različiti ljudi. Jedni obnavljaju i grade. Drugi uz milijunske nadoknade ukidaju radna mjesta. A možda i industriju samu. U prve se ubraja svakako i dipl. ing. Ante Belich. S motrišta Društva za plastiku i gumu, prijelomni je trenutak bio odlazak 1956. u tadašnji

"Jugovinil" gdje je radio do 1972. Od 1957. do 1963. radio je na razvoju kopolimera vinil-klorida i vinil-acetata namijenjenoga izradbi dugosvirajućih gramofonskih ploča. ... Dio radnoga vijeka u "Jugovinilu" posvetio je i području zaštite na radu. Razvio je postupak zaštite organskih tekućina od djelovanja statičkog elektriciteta. ...U svojoj trećoj dobi neumorni je tragalac za novim: Ante Belich patentirao je nekoliko svojih zamisli. ...Javljao se i u izdanjima DPG-a. Prvi prilog potječe iz biltena "Zaštita u proizvodnji i primjeni polivinilklorida" (1977). Naziv članka: "Tehnička sanacija, smanjivanje vinil-klorida u laboratorijima i izvan laboratorija". Taj rad svjedoči da je tadašnje Društvo plastičara i gumaraca brinulo za zaštitu radnika kada je trebalo, a ne kada su to zahtijevali hrvatski ekologisti.

Hrvatska treba obnovitelje i graditelje. Tko ne razumije da bez proizvodnje svakome prijete izumiranje, taj je slabo obaviješten. Informatizacija je potpuno promijenila sve, ali nikada ne može zamijeniti proizvodnju. Zato za informatiziranu reindustrijalizaciju Hrvatske trebamo graditelje poput dipl. ing. Ante Belicha.«

Oprostimo se od našeg člana navodeći nekoliko riječi iz oproštajnoga slova I. Barića. »Dipl. ing. Ante Belich bio je poseban, topao, samozatajan decentan čovjek kojega je nemoguće ponoviti. Bio je poznati kemičar, ali i humanist, znanstvenik, pedagog, poliglot, svestrano obrazovan, latinolog, poznavalac književnosti i filozofije, ekolog i borac za ljudska prava. Bio je ponosan na svoj prijedeni put koji je uključivao i sudjelovanje u Narodno-oslobodilačkome ratu od 1943.«

Igor ČATIĆ

Đuro PETROV (1931 – 2003)

Jedan od pionira polimerstva na ovim prostorima, prof. dr. sc. Đuro Petrov (Kosturina, 1931), napustio nas je 22. ožujka 2003. u Skopju; iznenada je umro dugogodišnji profesor Tehnološko-metalurškoga fakulteta u Skopju.

Prof. Đ. Petrov višestruko je povezan s ovom sredinom. Diplomirao je na Tehnološkome fakultetu u Zagreb 1956. Zatim je kao stipendista Fulbrightove zaklade stekao akademsko zvanje magistra kemijskih znanosti na Držav-

nome sveučilištu u Pensilvaniji. Ponovno se vraća u Zagreb gdje 1974. brani doktorsku disertaciju iz područja polimerstva na Tehnološkom fakultetu.

Radna je biografija prof. Đ. Petrova vrlo bogata. Raspoloživo vrijeme podjednako je dijelio na nastavničke dužnosti i rad u industriji pretajući iskustva iz jednoga u drugo područje. Najprije radi kao nastavnik u srednjoj kemijskoj školi, pa kao asistent na Medicinskom i Tehnološkom fakultetu u Skopju.

Kao perspektivni mladi inženjer zapošljava se u OHIS-u 1960. gdje ostaje do 1973. Obavljao je niz dužnosti. Bio je voditelj pogona, samostalni znanstveni istraživač i konačno, direktor istraživačkoga instituta. Dao je veliki doprinos razvoju OHIS-a. Bio je nositelj desetine projekata, elaborata i studija, posebno na području sinteze kopolimera akrilonitrila i proizvodnje akrilnoga, malon vlakna. Iz toga razdoblja potječe i više njegovih patenata od kojih je jedan zaštićen u nekoliko velikih industrijskih zemalja Europe.

Za izvanrednoga profesora Tehnološko-metalurškoga fakulteta u Skopju, dr. sc. Đ. Petrov biran je 1973, a za redovitoga profesora 1978. U toku petnaestak godina, u doba stvaranja odsjeka za polimere i tekstil na tome fakultetu, prof. Đ. Petrov predavao je više predmeta na dodiplomskom i poslijediplomskom studiju: kemija i fizika polimera, sirovine u organskoj industriji, primarni petrokemijski proizvodi, specijalni tekstilni materijali, tekstilna kemija, formiranje kemijskih vlakana, preradba polimera. Na taj je način svojim

nesebičnim zalaganjem i zalogom prof. Đ. Petrov trajno obilježio stvaranje i razvoj smjera za polimerno inženjerstvo na Tehnološko-metalurškom fakultetu u Skopju. Među ostalim, 1975. je biran i za dekana TMF-a.

Zbog zakonskih odredbi u Makedoniji prelazi na Odjel za tekstil i polimerno inženjerstvo u Leskovcu, a od 1993. radi na Tehničkom fakultetu u Bitolju.

Prof. Đ. Petrov bio je kao istinski znanstvenik zaljubljen u svoj rad. Autor je više od 180 objavljenih znanstvenih radova, od kojih nekoliko desetaka u renomiranim međunarodnim časopisima. Autor je nekoliko knjiga i udžbenika, osam patenata. Bio je mentor deset doktorskih disertacija, velikoga broja magistarskih radova i stotinjak diplomskih radova. Znanstveno-istraživačka djelatnost prof. Đ. Petrova bila je usredotočena na proizvodnju i polimera i njihovu primjenu u različitim industrijskim granama: građevinarstvo, tekstilstvo (posebno vlakna), poljoprivreda.

Za svoj uspješan rad primio je Republičku znanstvenu nagradu "11 Oktomvri" (1968).

Bio je i društveno angažiran. Među ostalim bio je predsjednik komisije za međurepubličku i međunarodnu suradnju Makedonije, član Savjeta za znanstvene djelatnosti SR Makedonije i predsjednik Saveza pronalazača i autora tehničkih unapređenja. Aktivno je sudjelovao i u izdavačkoj djelatnosti. Bio je, među ostalim, glavni urednik časopisa "Hemijska vlakna", član redakcijskog odbora časopisa "Polimeri" (Zagreb), "Tekstil" (Zagreb), "Jugoslovensko pronalazaštvo" (Beograd), "Narodna tehnika".

Prof. Đ. Petrov bio je Učitelj. S velikim je darom i ljubavlju prenosio znanje duboko svjestan da je to ujedno njegov doprinos razvoju stručnoga makedonskog jezika. Bio je uvijek iskren sugovornik nastojeći graditi prijateljske kolegijalne odnose. Obilježavala ga je žarka želja za istraživanjem. Bogat idejama, stvarateljski je poticao svoje brojne studente na trajno stjecanje znanja, razvijajući u njima spoznajnu znatiželju. Iako usredotočen na rad pronalazio je vremena za svoju obitelj.

Društvo za plastiku i gumu i časopis POLIMERI odlaskom prof. Đ. Petrova, svojedobnoga člana Redakcijskog odbora časopisa, gubi iskrenoga prijatelja i vrsnoga poznavatelja i doprinositelja polimerstvu.

Gordana BOGOEVA-GACEVA